

NASJONAL STRAKSPLAN 2001

RUSPOLITISK HANDLING

Den ruspolitiske situasjonen i Norge er i dag dramatisk, ekstraordinær og til dels kommet helt ut av kontroll. Dette kommer klart frem gjennom den epidemiske utviklingen av overdosedødsfall, den dramatiske økningen i unges rusmiddelbruk, lange køer til behandling, stor mangel på oppfølgings- og ettervernstiltak og ingen nye midler til forsknings- og evalueringsprosjekter. Videre ser vi en reduksjon i budsjetter for mange intusjoner og også nedlegging av behandlings-, rehabiliterings- og omsorgstilbud. Det er ingen oversikt over etablerte misbrukere og avhengige, dessuten er det lite kjennskap til pårørendes situasjon og hvor mange som er berørt. Det er i dag ingen nasjonale strategier for å møte dagens situasjon og utviklingen videre.

Den ruspolitiske situasjonen i Norge er slik i dag at det ikke på noen områder finnes tilstrekkelige kapasitet i forhold til dagens virkelighet. Dette gjelder for alle typer tiltak innen forebygging, behandling, oppfølging, rehabilitering, omsorg og skadereduksjon. Mangelen på tiltak påfører mange misbrukere og avhengige, deres pårørende, barn og familier, unødige store lidelser og helseplager. Misbrukerne har en overdødelighet som det for lengst burde vært satt i gang omfattende tiltak for å redusere.

Fagrådet innen Rusfeltet i Norge ønsker som denne bakgrunn å bistå Stortinget med en *Straksplan 2001* for handling. Straksplan 2001 inneholder tiltak som Fagrådet innen Rusfeltet i Norge, med sin kunnskap om utviklingen innen det rusmiddelpolitiske området, ser er nødvendig for snarest å få situasjonen under kontroll og endre utviklingen. Straksplan 2001 er også basert på tiltak som har vist seg å være virkningsfulle i andre europeiske land. I tillegg inneholder Straksplan 2001 de 13 punktene om narkotikapolitikken som Stortinget oversendte til sosialministeren 16. juni 1999.

Kartlegging:

Det gjennomføres kartlegging for å få oversikt over antallet og situasjonen for tunge misbrukere i de 50 største kommunene i landet og det utarbeides handlingsplaner som også inneholder faste tiltakselementer.

Pris: 50 mill. kr.

Lavterskeltilbud:

Det etableres lavterskel ressursentre med vekt på arbeid, miljø, helse og utdanning for tunge misbrukere i de 25 største byene

Pris: 140 mill. kr.

Motiveringsklinikker:

Det etableres motiveringsklinikker med i alt 125 plasser i tilknytning til de 5 største byene og med oppholds-, bo- og arbeidsmuligheter for tunge rusmiddelmisbrukere i motiveringsfasen.

Pris: 80 mill. kr.

Bokollektiv:

Det opprettes 400 spesielle bokollektivplasser med tilknyttet aktiv miljøtjeneste for tunge misbrukere og utsatte grupper i de 25 største byene:

Pris: 250 mill. kr.

Kriseplasser for avrusning:

Det opprettes 100 kriseplasser for akuttbehandling og avrusning av misbrukere i tilknytning til de 25 største byene.

Pris: 110 mill. kr.

NASJONAL STRAKSPLAN 2001

RUSPOLITISK HANDLING

Oppfølgingsstillinger:

Det etableres 100 oppfølgingsstillinger/case-managementstillinger med ansvar for rusmiddelpasienter mellom behandlingssklinikker og kommuner i helseregionene.

Pris: 25 mill. kr.

Oppsøkende/utekontakter:

Det etableres 200 nye oppsøkende- /utekontaktstillinger i de 50 største kommunene i landet.

Pris: 50 mill.kr.

Nasjonalt formidlingskontor / 200 nye behandlingsplasser:

Det etableres et sentralt kontor med nasjonal oversikt over behandlingstiltakene og deres tilbud samt oversikt over ledig kapasitet for å bistå sosialtjenesten med å finne høvelig behandlingstilbud uavhengig av fylkesgrenser og helseregioner. Kontoret gis også fullmakt til å inngå avtaler med behandlingssklinikker for å øke kapasiteten med 200 behandlingsplasser utover dagens rammer gjennom egne betalingsordninger.

Pris: 110 mill. kr.

Nasjonalt rusmiddelpolitisk tiltaksråd / koordinering og evaluering:

Det etableres et eget nasjonalt uavhengig rusmiddelpolitisk tiltaksråd med fullmakt til og ressurser til å iverksette nasjonale tiltak for koordinering og styrking av innsatsen overfor misbruksutviklingen mellom berørte departementer, direktorater, og mellom disse og de største kommunene. Tiltaksrådet gjennomfører nødvendige evaluering- og forskningsprosjekter for nye og pågående tiltak.

Pris: 30 mill. kr.

13 punkter om narkotikapolitikken oversendt sosialministeren fra Stortinget 16. juni 1999:

1. Det forebyggende arbeidet lokalt organiseres mer tverretattlig, med samarbeid mellom skolehelsetjenesten, politi, skole, PP-tjeneste og Barnevernet.
2. Skolehelsetjenesten får en mer sentral oppgave i det forebyggende og sosiale arbeidet med barn og unge, blant annet gjennom oppbygging av foreldrekompetanse.
3. Tilbud om metadonassistert behandling gjøres landsomfattende.
4. Det gis tilbud om behandling med buprenorfin for de tunge misbrukerne som venter på metadonassistert behandling.
5. Kommunene foretar kartlegging av tunge misbrukere og utarbeider handlingsplaner.
6. Det etableres oppsøkende helseteam og lavterskel helsetilbud for narkomane i de større byene.
7. Etablering av "sprøyterom" bemannet med helsepersonell utredes.
8. Hospitsansatte skal gjennomgå kurs i overdoserelatert førstehjelp.
9. Arbeidet mot overdosedødsfallene organiseres på linje med hvordan arbeidet med epidemilignende forhold med dødelig utgang organiseres.
10. Det opprettes spesielle bokollektiv for utsatte grupper.
11. Hovedansvaret for tiltak mot overdosedødsfall blant stoffmisbrukere legges til helseavdelingen i departementet.
12. Preparatet buprenorfin blir godkjent forskrevet av spesialist i psykiatri og indremedisin for behandling av narkomane.
13. Det utarbeides i samarbeid med Fagrådet innen Rusvernet i Norge en ny modell for å gjennomgå kapasitet og behov for behandlingstilbud etter nyere og moderne behandlingsprinsipper.

De 13 punktene gjennomføres ut fra det nasjonale tiltaksrådet for rusmiddelpolitiske tiltak.

Pris: 120 mill. kr.